

противъ ученіе-то му, като да было съгласно ужъ съ заблужденіе-то на еретика Сивелія (кой-то живѣлъ прѣзь II-ия вѣкъ, и учяше, че у Бога сѣщество-то и лице-то было едно, на Тройца просто сѣ три неговы имена, и че Богъ е на небе-то Отець, на земѣ-тъ Сынъ, и въ творенія-та си Духъ Святый), и училъ противъ православно-то му ученіе, че «Богъ сътворилъ Своя Сынъ отъ нищо, на послѣ произвелъ чрезъ него и свѣта, та затова и лица-та на Отца, Сына и Св. Духа, не сѣ едносѣлзны;» скоро ученіе-то му послѣ намѣрило послѣдователи какъ-то въ Египетъ и по околности-ты му. Александръ ся все мѣчяше да го извади отъ това заблужденіе, и най-послѣ като видѣ, че не може да го докара въ съзнаніе съ сладкорѣчіе-то си, прѣнѣжилъ ся да свыка въ Александрій Сѣборъ отъ сичкы-ты Египетскы и Ливійскы епископы, и да го осѣди (317 г.).

Сваленъ на тоя Сѣборъ ересеначалникъ-тъ Аріѣ излѣзълъ изъ Александрій и отишълъ въ Палестинѣ, а отъ тамъ — въ Малѣ-Азіѣ, дѣто сполучилъ да си распространи и ученіе-то до толкози, щото мнозина отъ епископы-ты ся повели вече по него. Единъ отъ тѣхъ бѣше и Никомидійскый епископъ Евсевій, кой-то понеже имаше голѣмо вліяніе при Императора, можа да стане първый защитникъ на Арианство-то, заради кое-то прѣпири-ты между послѣдователи-ты му и православны-ты бѣхъ напрѣдѣжлы до тамъ, и най-повече на Истокъ, щото язычници-ти явно вече зѣхъ да ся подигравать съ Христианскѣ-тъ вѣрѣ, и да ѣ прѣзирать.

Вселенскый Сѣборъ (325 г.) най-послѣ осѣди Аріѣ и ученіе-то му, като еретическо, и него сѣщыя заточи въ Тракиѣ, като го проклѣ заедно съ послѣдователи-ты му. Нъ при все това тѣ пакъ ся умножявахъ, зашто-то самъ Императоръ Константинъ по желаніе-то на епископы-ты, кои-то имъ сподѣляхъ мысли-ты, доведе началника имъ отъ заточеніе, допускаещъ му да си докаже ученіе-то, че е православно. Опрѣдѣленъ бѣше вече и день-тъ, въ кой-то Черкова-та публично пакъ щяше да прибере Аріѣ, нъ Богъ не остави нечестивица, да влѣзе въ лика на свои-ты избранны. Александръ, Цариградскый Епископъ, като глѣдаше това, зарѣчалъ на паство-то си да пости седемъ дни, а самъ ся моляше горѣщо на Бога, за да му сѣбори криво-то ученіе. И наистинѣ послуша Богъ молитвы-ты на черковѣ-тъ си, и внезапно порази съ упорнѣ смъртъ на пѣтя още ересеначалника Аріѣ, кой-то придруженъ отъ заблудены-ты си послѣдователи идяше здравъ и читавъ въ Цариградъ.